

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 839

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
83.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați	2–4
1.183.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern	5–12
1.197.	— Hotărâre privind aprobarea ocupării în anul 2012 a posturilor vacante din cadrul aparatului propriu al Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă	12
	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
	Hotărârea din 24 ianuarie 2012 în Cauza Mihai Toma împotriva României	13–15

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați

Având în vedere:

— Scrisoarea Comisiei Europene C (2012) 6700/23 final de punere în întârziere în Cauza 2012/0399, prin care se atrage atenția asupra neîndeplinirii de către România a obligației de stat membru UE de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului;

— la scrisoarea de punere în întârziere a Comisiei Europene, autoritățile române trebuie să ia în considerare faptul că orice întârziere în transpunerea Directivei 2010/41/UE poate conduce la posibilitatea elaborării din partea Comisiei Europene a avizului motivat ce poate declanșa faza contencioasă prin sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru;

— angajarea răspunderii României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2010/41/UE poate avea ca rezultate plata unei sume forfetare, precum și a unor penalități cu titlu cominatoriu;

— situația specială a sfârșitului anului 2012 și alegerile parlamentare care urmează, calendarul activităților Parlamentului României în perioada următoare și probabilitatea ca discuțiile din cadrul comisiilor de specialitate ale Senatului și Camerei Deputaților pe marginea prezentului act normativ să se prelungească pe o perioadă greu de estimat,

întrucât toate aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 1 martie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Măsurile pentru promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare bazate pe criteriul de sex se aplică în sectorul public și privat, în domeniul muncii, educației, sănătății, culturii și informării, politicii, participării la decizie, furnizării și accesului la bunuri și servicii, cu privire la constituirea, echiparea sau extinderea unei întreprinderi ori începerea sau extinderea oricărei altei forme de activitate independentă, precum și în alte domenii reglementate prin legi speciale.

(2) Toate instituțiile enumerate în cuprinsul prezentei legi cu atribuții în domeniul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, fiecare pentru domeniul său de activitate, au obligația de a aduce prin toate mijloacele adecvate în atenția persoanelor în cauză dispozițiile adoptate în temeiul prezentei legi, împreună cu dispozițiile relevante care sunt deja în vigoare.”

2. La articolul 4, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) în *discriminare bazată pe criteriul de sex* se înțelege discriminarea directă și discriminarea indirectă, hărțuirea și hărțuirea sexuală a unei persoane de către o altă persoană la locul de muncă sau în alt loc în care aceasta își desfășoară activitatea, precum și orice tratament mai puțin favorabil cauzat de respingerea unor astfel de comportamente de către persoana respectivă ori de supunerea sa la acestea;”.

3. La articolul 4, după litera h) se introduc două noi litere, literele i) și j), cu următorul cuprins:

„i) în sensul prezentei legi, prin *statut familial* se înțelege acel statut prin care o persoană se află în relații de rudenie, căsătorie sau adopție cu altă persoană;

j) în sensul prezentei legi, prin *statut marital* se înțelege acel statut prin care o persoană este necăsătorit/ă, căsătorit/ă, divorțat/ă, văduv/ă.”

4. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Este interzisă orice formă de discriminare bazată pe criteriul de sex în domeniile menționate la art. 2 alin. (1).

(2) Este interzis orice ordin sau dispoziție de a discrimina o persoană pe criteriul de sex.

(3) Statutul familial și cel marital nu pot constitui motiv de discriminare.

(4) Respingerea unui comportament de hărțuire și hărțuire sexuală de către o persoană sau supunerea unei persoane la un astfel de comportament nu poate fi folosită drept justificare pentru o decizie care să afecteze acea persoană.

(5) Nu sunt considerate discriminări:

a) măsurile speciale prevăzute de lege pentru protecția maternității, nașterii, lăuziei, alăptării și creșterii copilului;

b) acțiunile pozitive pentru protecția anumitor categorii de femei sau bărbați;

c) o diferență de tratament bazată pe o caracteristică de sex când, datorită naturii activităților profesionale specifice avute în vedere sau a cadrului în care acestea se desfășoară, constituie o cerință profesională autentică și determinantă atât timp cât obiectivul e legitim și cerința proporțională.”

5. La articolul 7 alineatul (1), literele d) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) informare și consiliere profesională, programe de inițiere, calificare, perfecționare, specializare și recalificare profesională, inclusiv ucenicia;

f) condiții de încadrare în muncă și de muncă ce respectă normele de sănătate și securitate în muncă, conform prevederilor legislației în vigoare, inclusiv condițiile de concediere;”.

6. La articolul 7, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În conformitate cu prevederile alin. (1), de egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați în relațiile de muncă beneficiază toți lucrătorii, inclusiv persoanele care exercită o activitate independentă, precum și soțiile/soții lucrătorilor independenți care nu sunt salariate/salariați sau asociate/asociați la întreprindere, în cazul în care

acestea/aceștia, în condițiile prevăzute de dreptul intern, participă în mod obișnuit la activitatea lucrătorului independent și îndeplinesc fie aceleași sarcini, fie sarcini complementare.

(3) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor, funcționari publici și personal contractual din sectorul public și privat, inclusiv din instituțiile publice, cadrelor militare din sectorul public, precum și celorlalte categorii de persoane al căror statut este reglementat prin legi speciale.”

7. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Pentru prevenirea și eliminarea oricărui comportamente, definite drept discriminare bazată pe criteriul de sex, angajatorul are următoarele obligații:

a) să asigure egalitatea de șanse și de tratament între angajați, femei și bărbați, în cadrul relațiilor de muncă de orice fel, inclusiv prin introducerea de dispoziții pentru interzicerea discriminărilor bazate pe criteriul de sex în regulamentele de organizare și funcționare și în regulamentele interne ale unităților;

b) să prevadă în regulamentele interne ale unităților sancțiuni disciplinare, în condițiile prevăzute de lege, pentru angajații care încalcă demnitatea personală a altor angajați prin crearea de medii degradante, de intimidare, de ostilitate, de umilire sau ofensatoare, prin acțiuni de discriminare, astfel cum sunt definite la art. 4 lit. a)—e) și la art. 11;

c) să îi informeze permanent pe angajați, inclusiv prin afișare în locuri vizibile, asupra drepturilor pe care aceștia le au în ceea ce privește respectarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în relațiile de muncă;

d) să informeze imediat după ce a fost sesizat autoritățile publice abilitate cu aplicarea și controlul respectării legislației privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați.”

8. La articolul 9, alineatul (3) se abrogă.

9. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Orice tratament mai puțin favorabil aplicat unei femei sau unui bărbat, privind concediul pentru creșterea copiilor sau concediul paternal, constituie discriminare în sensul prezentei legi.”

10. La articolul 10, alineatele (5)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Concedierea nu poate fi dispusă pe durata în care:

a) salariața este gravidă sau se află în concediu de maternitate;

b) salariața/salariatul se află în concediu pentru creșterea copiilor în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu dizabilități;

c) salariatul se află în concediu paternal.

(6) Este exceptată de la aplicarea prevederilor alin. (5) concedierea pentru motive ce intervin ca urmare a reorganizării judiciare, a falimentului sau a dizolvării angajatorului, în condițiile legii.

(7) La încetarea concediului de maternitate, a concediului pentru creșterea copiilor în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu dizabilități sau a concediului paternal, salariața/salariatul are dreptul de a se întoarce la ultimul loc de muncă ori la un loc de muncă echivalent, având condiții de muncă echivalente, și, de asemenea, de a beneficia de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă la care ar fi avut dreptul în timpul absenței.”

11. Articolul 12 se abrogă.

12. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător membrilor organizației sindicale, reprezentanților salariaților sau oricărui altui salariat care au competența ori pot să acorde sprijin în rezolvarea situației la locul de muncă potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1).”

13. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Pentru prevenirea acțiunilor de discriminare bazate pe criteriul de sex în domeniul muncii, atât la negocierea contractului colectiv de muncă la nivel de sector de activitate, grup de unități și unități, părțile contractante vor stabili introducerea de clauze de interzicere a faptelor de discriminare și, respectiv, clauze privind modul de soluționare a sesizărilor/reclamațiilor formulate de persoanele prejudiciate prin asemenea fapte.”

14. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului asigură, prin mijloace specifice, instruirea, pregătirea și informarea corespunzătoare a cadrelor didactice, la toate formele de învățământ, public și privat, pe tema egalității de șanse pentru femei și bărbați.

(2) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului va promova, în mod direct sau prin intermediul organelor și instituțiilor specializate din subordine, recomandări privind realizarea cursurilor universitare, instrumente de evaluare a manualelor școlare, programe școlare, ghiduri pentru aplicarea programelor școlare care să excludă aspectele de discriminare între sexe, precum și modelele și stereotipurile comportamentale negative în ceea ce privește rolul femeilor și al bărbaților în viața publică și familială.

(3) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în mod direct sau prin intermediul inspectoratelor școlare din subordine, precum și unitățile de învățământ superior monitorizează modul de respectare a principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați, în activitatea curentă a unităților de învățământ.”

15. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Ministerul Sănătății, celelalte ministere și instituțiile centrale cu rețea sanitară proprie asigură, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, respectiv structurile similare ale acestor direcții, aplicarea măsurilor de respectare a egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în domeniul sănătății, în ceea ce privește accesul la serviciile medicale și calitatea acestora, precum și sănătatea la locul de muncă.”

16. Titlul capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V

Abordarea integrată de gen în toate politicile naționale”

17. După articolul 23 se introduce un nou articol, articolul 23¹, cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — (1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează politicile și planurile naționale de acțiune ale Guvernului în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați și coordonează aplicarea acestora.

(2) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin structura de specialitate, respectiv Direcția egalitate de șanse între femei și bărbați, îndeplinește pe lângă atribuțiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare, din domeniul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și următoarele atribuții:

a) primește reclamații/plângeri privind încălcarea dispozițiilor normative referitoare la principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și al nediscriminării după criteriul de sex, de la persoane fizice, persoane juridice, instituții publice și private, și le transmite instituțiilor competente în vederea soluționării și aplicării sancțiunii și asigură consilierea victimelor în condițiile legii;

b) elaborează rapoarte, studii, analize și prognoze privind aplicarea principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în toate domeniile de activitate;

c) asigură schimbul de informații cu organismele europene din domeniul egalității de șanse între bărbați și femei.”

18. La articolul 33, literele b) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) Casa Națională de Pensii Publice asigură aplicarea măsurilor de respectare a egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în domeniul administrării și gestionării sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

.....
e) Direcția protecția copilului asigură aplicarea măsurilor de respectare a egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în domeniul combaterii violenței în familie;”.

19. La articolul 33, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială asigură aplicarea măsurilor de egalitate de șanse și de tratament între femei și bărbați în elaborarea și aplicarea politicilor și strategiilor din domeniul asistenței sociale.”

20. Articolele 34 și 35 se abrogă.

21. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Consiliul Economic și Social, prin Comisia pentru protecție socială și ocrotirea sănătății, sprijină, în conformitate cu atribuțiile sale, integrarea principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați în actele normative cu implicații asupra vieții economico-sociale.”

22. La articolul 40, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Orice sesizare sau reclamație a faptelor de discriminare pe criteriul de sex poate fi formulată și după încetarea relațiilor în cadrul cărora se susține că a apărut discriminarea, în termenul și în condițiile prevăzute de reglementările legale în materie.”

23. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Sarcina probei revine persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea/reclamația sau, după caz, cererea de chemare în judecată, pentru fapte care permit a se prezuma existența unei discriminări directe ori indirecte, care trebuie să dovedească neîncălcarea principiului egalității de tratament între femei și bărbați.

(2) Sindicatele sau organizațiile neguvernamentale care urmăresc protecția drepturilor omului, precum și alte persoane juridice care au un interes legitim în respectarea principiului egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați pot, la cererea persoanelor discriminate, reprezenta/asista în cadrul procedurilor administrative aceste persoane.”

24. Titlul capitolului VII se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII
Control, constatare și sancționare”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

25. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 100.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 6 alin. (1), (2), (3) și (4), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), (2), (21), (3), (5) și (7), art. 11, 13—23 și 38.

(2) Constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, discriminarea bazată pe două sau mai multe criterii.

(3) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se fac de către:

a) Inspecția Muncii, inspectorii de muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, în cazul contravențiilor constând în încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), (2), (21), (3), (5) și (7), art. 11, 13—14, precum și 38;

b) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în cazul contravențiilor constând în încălcarea dispozițiilor art. 6 alin. (1), (2), (3) și (4), precum și ale art. 15—23.”

26. La articolul 49, literele a), b), d) și f) se abrogă.

27. În tot cuprinsul legii, denumirile „Agenția” și „ANES” se înlocuiesc cu denumirea „Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin Direcția egalitate de șanse între femei și bărbați”.

Art. II. — Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 1 martie 2007, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune parțial Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 204 din 26 iulie 2006, respectiv art. 1, 2, 3, 4, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30, precum și parțial Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului, respectiv art. 2, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13.

Contrasemnează:

- p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Georgeta Bratu,
secretar de stat
Ministrul delegat pentru dialog social,
Liviu Marian Pop
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Ministrul sănătății,
Raed Arafat
Ministrul culturii și patrimoniului național,
Puiu Hașotti
Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu
p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Gelu-Ștefan Diaconu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Normelor privind sistemul de cooperare
pentru asigurarea funcției de audit public intern

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. V alin. (2) din Legea nr. 191/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, entitățile publice care își asigură funcția de audit intern prin sistemul de cooperare vor proceda la actualizarea normelor proprii privind exercitarea activității de audit intern cu cerințele specifice create de normele prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor
publice,
Florin Georgescu
Ministrul administrației și internelor,
Mircea Dușa
Ministrul delegat pentru administrație,
Radu Stroe
p. Ministrul apărării naționale,
Sebastian Huluban,
secretar de stat

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.183.

ANEXĂ

NORME**privind sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern****CAPITOLUL I**
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc cadrul general de cooperare pentru desfășurarea activității de audit intern, criteriile de constituire, modul de organizare și funcționare a compartimentelor de audit intern, precum și atribuțiile entităților publice partenere.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acord de cooperare* — act juridic încheiat între două sau mai multe entități publice locale, care convin să coopereze pentru asigurarea activității de audit public intern, prin care sunt stabilite drepturile și obligațiile fiecărei entități, precum și modalitatea de decontare a cheltuielilor generate de desfășurarea activității de audit intern;

b) *entitate publică locală* — denumirea generică, incluzând comunele, orașele, municipiile, sectoarele municipiului București, județele, municipiul București, instituțiile și serviciile publice subordonate, aflate în coordonarea sau sub autoritatea acestora, regia autonomă, societatea comercială la care o unitate administrativ-teritorială este acționar majoritar și care are

personalitate juridică, precum și cele finanțate în proporție de 50% din fonduri publice locale;

c) *entitate publică organizatoare* — entitatea publică locală sau structura asociativă de utilitate publică a autorităților administrației publice locale care își asumă responsabilitatea locală a coordonării activității de audit public intern, pentru toate entitățile publice partenere;

d) *entitate publică parteneră* — entitatea publică locală membră a acordului de cooperare, care își asigură funcția de audit public prin utilizarea capacității de audit intern a compartimentului de audit intern constituit la nivelul entității publice organizatoare sau la nivelul structurii asociative, după caz.

CAPITOLUL II**Condițiile și termenii cooperării**

Art. 3. — (1) Exercițarea activității de audit public intern în sistem de cooperare respectă următoarele principii:

a) *independența* — sistemul de cooperare în realizarea activității de audit intern respectă independența juridică, decizională și financiară a fiecărei entități publice partenere;

b) *confidențialitatea* — auditorii interni angajați în cadrul entităților publice/structurilor asociative organizatoare nu vor divulga date, fapte sau situații pe care le-au constatat în cursul ori în legătură cu îndeplinirea competențelor; beneficiarul unic al informațiilor colectate, analizate și prelucrate, precum și al documentelor elaborate pe perioada de derulare a unei misiuni de audit intern este entitatea publică locală la nivelul căreia s-a realizat misiunea de audit intern;

c) *echilibrul* — dimensionarea compartimentului de audit intern se face astfel încât să se asigure realizarea activității de audit intern pentru toate entitățile publice partenere;

d) *proporționalitatea* — resursele financiare previzionate și alocate pentru finanțarea exercitării funcției de audit intern sunt proporționale cu activitatea de audit intern desfășurată în folosul fiecărei entități publice partenere;

e) *unicității* — entitățile publice care își realizează activitatea de audit intern în sistem de cooperare respectă cadrul normativ și metodologic specific activității de audit public intern;

f) *competența profesională* — auditorii interni își îndeplinesc atribuțiile de serviciu cu profesionalism, obiectivitate și imparțialitate, aplicând cunoștințele, aptitudinile și experiența dobândite.

(2) Realizarea activității de audit intern prin sistemul de cooperare se face pe baza acordului de cooperare liber-consimțit al tuturor părților semnatare.

(3) Entitățile publice locale partenere își definesc necesitățile de audit intern și stabilesc resursele necesare pentru organizarea și funcționarea compartimentului de audit intern, care sunt prevăzute prin bugetele anuale proprii.

(4) Activitățile de audit intern în sistemul de cooperare sunt realizate de un compartiment de audit intern înființat la nivelul entității publice/structurii asociative organizatoare.

Art. 4. — (1) Organizarea, funcționarea și exercitarea auditului intern în sistem de cooperare se realizează în cadrul entităților publice de nivel local care nu și-au constituit compartiment propriu de audit intern.

(2) Cooperarea reprezintă, pentru entitățile publice locale, posibilitatea organizării și asigurării funcționării auditului intern, în conformitate cu cadrul de reglementare în vigoare, la un nivel redus al costurilor.

(3) Criteriile care stau la baza constituirii compartimentului de audit public intern în sistem de cooperare sunt următoarele:

a) gruparea mai multor entități publice partenere, pe zone geografice și pe principalele căi de comunicație, în jurul unei entități publice locale/structură asociativă organizatoare;

b) apartenența la structurile asociative ale autorităților administrației publice locale;

c) respectarea principiilor privind realizarea activității de audit intern prin cooperare.

Art. 5. — (1) Activitatea de audit intern în sistem de cooperare poate fi realizată prin două modalități, respectiv:

a) prin cooperarea a două sau mai multe entități publice locale care nu sunt subordonate altor entități publice, pe baza liberului consimțământ, dintre care una îndeplinește rolul de organizator;

b) prin cooperare în cadrul structurilor asociative, caz în care structura asociativă îndeplinește rol de organizator, iar entitățile publice locale sunt partenere.

(2) Participarea la una dintre aceste forme de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern se realizează în conformitate cu hotărârile consiliilor locale.

(3) Conducerea entității publice locale/structurii asociative organizatoare la nivelul căreia se constituie compartimentul de audit intern își asumă responsabilitatea organizării și asigurării cadrului necesar desfășurării activității de audit pentru entitățile publice partenere.

Art. 6. — Structurile care sunt implicate în sistemul de cooperare, cu atribuții în organizarea și exercitarea în comun a funcției de audit intern în entitățile publice locale, sunt următoarele:

a) Ministerul Finanțelor Publice, prin Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern;

b) entitățile publice locale/structurile asociative organizatoare;

c) compartimentele de audit intern constituite la nivelul entităților publice/structurilor asociative organizatoare.

Art. 7. — Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern, în procesul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern, îndeplinește următoarele atribuții:

a) elaborează și actualizează modelul acordului de cooperare;

b) asigură consultanța necesară pentru încheierea acordurilor de cooperare și sprijină implementarea acestora;

c) îndrumă compartimentele de audit intern înființate la nivelul entităților publice locale/structurilor asociative organizatoare în implementarea sistemului de cooperare în asigurarea activității de audit intern;

d) avizează normele metodologice proprii, elaborate de compartimentele de audit intern înființate la nivelul entităților publice locale/structurilor asociative organizatoare;

e) avizează numirea/destituirea șefului compartimentului de audit intern, înființat la nivelul entității publice locale/structurii asociative organizatoare;

f) sprijină procesul de pregătire profesională continuă al auditorilor interni care își desfășoară activitatea în sistem de cooperare;

g) verifică respectarea, de către compartimentele de audit public intern, a normelor, instrucțiunilor, precum și a Codului privind conduita etică a auditorului intern, evaluează activitatea acestora și poate iniția măsurile corective necesare, în cooperare cu conducătorul entității publice locale/structurii asociative organizatoare în cauză;

h) asigură raportarea activității de audit intern, desfășurată în sistem de cooperare, pe baza rapoartelor anuale ale activității de audit intern primite de la compartimentele de audit public intern organizate la nivelul entităților publice locale/structurilor asociative organizatoare.

Art. 8. — (1) Entitățile publice locale/structurile asociative organizatoare au obligația constituirii unui compartiment funcțional de audit intern.

(2) Conducerea entității publice locale/structurii asociative organizatoare are obligația instituirii, prin sistemul de cooperare, a cadrului organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit intern.

Art. 9. — (1) Structura și dimensiunea compartimentului de audit intern se stabilesc, de comun acord, de către conducătorii entităților publice partenere.

(2) Compartimentele de audit intern constituite la nivelul entităților publice locale/structurilor asociative organizatoare au rolul de a planifica și realiza activitățile de audit intern, în conformitate cu necesitățile de audit ale fiecărei entități publice partenere.

(3) Activitatea compartimentului de audit intern nu trebuie supusă ingerințelor conducerii entității publice locale/structurii asociative, pe tot parcursul derulării misiunii de audit intern, respectiv de la stabilirea obiectivelor auditabile, realizarea testărilor și până la comunicarea rezultatelor misiunilor.

CAPITOLUL III Acordul de cooperare

Art. 10. — (1) Entitatea publică locală poate adera la sistemul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit public intern, dacă există, în prealabil, o hotărâre a consiliului local.

(2) Asigurarea funcției de audit public intern, prin cooperare, se realizează în baza unui acord de cooperare încheiat între entitățile publice locale partenere.

(3) Termenii și condițiile acordului de cooperare intră în vigoare la data semnării acestuia de către conducătorii entităților publice locale partenere.

(4) Modelul-cadru al acordului de cooperare este prevăzut în anexa „Acord de cooperare privind organizarea și exercitarea funcției de audit intern” la prezentele norme.

Art. 11. — (1) Acordul de cooperare se semnează și de către entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare, care își asumă responsabilitățile ce îi revin în acest sens.

(2) Modificarea acordului de cooperare se face numai prin voința părților, prin acte adiționale semnate de toți reprezentanții entităților publice membre ale acordului.

Art. 12. — (1) Leșirea din cooperare se poate realiza la sfârșitul exercițiului financiar, în caz contrar entitatea publică în cauză asumându-și responsabilitatea suportării cheltuielilor care îi revin pentru întregul exercițiu financiar.

(2) Hotărârea de retragere din sistemul de cooperare devine operabilă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care aceasta a fost luată, numai dacă este aprobată de consiliul local al entității publice care se retrage.

(3) Entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare se poate retrage din acordul de cooperare numai la încetarea acestuia.

Art. 13. — (1) Acordul de cooperare pentru asigurarea funcției de audit intern în entitățile publice locale, ordonatori principali de credite se încheie pe perioadă nedeterminată.

(2) Încetarea acordului de cooperare se poate realiza numai cu acordul, în unanimitate, al tuturor entităților publice partenere.

(3) Pentru încetarea acordului de cooperare trebuie să existe hotărârea, în acest sens, a consiliului local al fiecărei entități publice partenere.

Art. 14. — (1) Încheierea sau încetarea acordului de cooperare pentru exercitarea în comun a activității de audit intern, inclusiv atragerea de noi membri sau retragerea unora existenți, se comunică Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 5 zile de la data aprobării.

(2) Responsabilitatea comunicării informațiilor prevăzute la alin. (1) revine entității publice locale/structurii asociative organizatoare.

Art. 15. — (1) La un parteneriat deja existent pot adera noi entități publice, inclusiv cele retrase anterior, cu condiția respectării cerințelor și condițiilor acordului de cooperare și a existenței hotărârii consiliului local.

(2) Acordul de cooperare pentru noii membri se realizează prin votul reprezentanților entităților publice partenere, în cadrul unei ședințe organizate în acest scop.

Art. 16. — Reprezentanții entităților publice partenere se reunesc în ședințe de lucru, în principal, pentru:

- a) organizarea și dimensionarea adecvată a compartimentului de audit intern;
- b) aprobarea normelor proprii privind exercitarea activității de audit public intern în cadrul parteneriatului respectiv;
- c) retragerea sau primirea de noi membri;
- d) analiza și revizuirea acordului de cooperare;
- e) aprobarea planului multianual și anual de audit public intern, inclusiv a actualizărilor intervenite în cursul anului;

f) analiza rezultatelor cooperării și aprobarea raportului anual de activitate;

g) încetarea acordului de cooperare.

Art. 17. — (1) Ședințele de lucru cu entitățile publice partenere se organizează anual sau ori de câte ori este nevoie, la convocarea scrisă a conducătorului entității publice locale/structurii asociative organizatoare.

(2) Dezbaterile din ședințele de lucru se consemnează în procese-verbale, semnate de toți reprezentanții entităților publice partenere.

(3) Ședințele de lucru organizate sunt conduse de reprezentanții entității publice locale/structurii asociative organizatoare.

Art. 18. — (1) Pentru ședințele de lucru organizate cu reprezentanții entităților publice partenere, compartimentul de audit intern înființat la nivelul entității publice locale/structurii asociative organizatoare asigură secretariatul.

(2) Principalele sarcini ale secretariatului sunt de redactare a proceselor-verbale ale ședințelor de lucru și de a administra un registru cu hotărârile luate.

CAPITOLUL IV

Organizarea compartimentului de audit public intern

Art. 19. — (1) Organizarea compartimentelor de audit public intern în sistemul de cooperare se face cu respectarea prevederilor Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare, precum și a următoarelor reglementări specifice, astfel:

a) compartimentul de audit public intern se organizează la nivelul entității publice locale/structurii asociative organizatoare;

b) compartimentul de audit public intern este constituit în directă subordine a conducătorului entității publice locale/structurii asociative organizatoare;

c) dimensionarea compartimentului de audit public intern se face astfel încât să asigure necesitățile de audit intern pentru toate entitățile publice partenere;

d) sarcina asigurării cadrului organizatoric și funcțional necesar desfășurării activității de audit intern revine conducătorului entității publice locale/structurii asociative organizatoare, în conformitate cu deciziile reprezentanților entităților publice partenere;

e) compartimentul de audit public intern are față de entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare o subordonare administrativă, iar față de entitățile publice partenere răspunde în legătură cu planificarea și realizarea misiunilor de audit intern și comunicarea exclusivă a rezultatelor.

(2) Auditul intern, la entitățile publice locale aflate în subordinea/în coordonarea/sub autoritatea altei entități care nu și-au organizat propriul compartiment de audit intern, se realizează de compartimentul de audit intern de la nivelul entității publice locale/structurii asociative organizatoare, dacă entitatea publică nu decide organizarea unui compartiment propriu de audit public intern.

Art. 20. — (1) Entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare este responsabilă de selectarea și angajarea personalului în cadrul compartimentului de audit intern, în conformitate cu decizia responsabililor entităților publice partenere.

(2) Șeful compartimentului de audit public intern este responsabil de organizarea și desfășurarea activităților de audit intern și gestionează resursele umane necesare îndeplinirii planului de audit intern.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile entităților publice partenere

Art. 21. — Entitățile publice partenere au dreptul:

- a) să propună tematici de misiuni de audit public intern, în vederea cuprinderii lor în planul anual de audit intern;

b) să beneficieze de serviciile de audit intern desfășurate de compartimentul de audit intern înființat la nivelul entității publice/structurii asociative organizatoare, potrivit programului aprobat;

c) să aducă la cunoștința membrilor acordului de cooperare elementele de bună practică rezultate din activitatea lor;

d) să solicite și alte misiuni de audit, în funcție de capacitatea de audit intern.

Art. 22. — Entitățile publice partenere au obligația:

a) să participe, prin reprezentanții desemnați, la întrunirile periodice în care se adoptă hotărâri cu privire la organizarea, funcționarea și exercitarea activității de audit intern, potrivit legii;

b) să asigure condițiile pentru desfășurarea activității auditorilor interni, numiți să desfășoare misiunile de audit, potrivit legii;

c) să asigure accesul auditorilor interni la date, informații și documente, în vederea realizării obiectivelor misiunii de audit intern;

d) să implementeze recomandările însușite și aprobate, formulate de compartimentul de audit intern, ca urmare a misiunilor de audit intern aprobate și efectuate;

e) să furnizeze date, informații și copii ale documentelor, certificate pentru conformitate solicitate de auditorii interni, necesare în planificarea și realizarea misiunilor de audit intern;

f) să îndeplinească, integral și la termen, obligațiile financiare referitoare la plata prestațiilor legate de organizarea, funcționarea și desfășurarea activității de audit intern, potrivit hotărârilor entităților publice membre ale cooperării.

Art. 23. — Entitățile publice locale/structurile asociative organizatoare au obligația:

a) să organizeze și să asigure funcționalitatea compartimentului de audit public intern, astfel încât să acopere necesitățile tuturor entităților publice membre ale acordului de cooperare;

b) să asigure procesul de recrutare și angajare a personalului, pentru compartimentul de audit intern;

c) să asigure spațiul și dotarea materială necesare desfășurării activității compartimentului de audit public intern;

d) să asigure formarea profesională continuă a auditorilor interni, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 24. — Drepturile și obligațiile entităților publice partenere și a entităților publice locale/structurilor asociative organizatoare se cuprind și în acordul de cooperare.

CAPITOLUL VI

Planificarea, realizarea și raportarea activității de audit public intern

Art. 25. — (1) Planificarea activității de audit public intern respectă cerințele normelor generale privind exercitarea auditului public intern și normelor metodologice specifice entității publice, precum și următoarele elemente specifice:

a) la nivelul fiecărei entități publice partenere se elaborează planul multianual și planul anual de audit intern, care sunt aprobate de conducătorul entității publice respective;

b) la elaborarea planului multianual și a planului anual de audit intern, se au în vedere cerințele cadrului normativ în domeniu, precum și sugestiile venite din partea conducătorilor entităților publice partenere;

c) planurile multianuale și planurile anuale de audit intern, elaborate la nivelul fiecărei entități publice partenere, se centralizează la compartimentul de audit intern de la nivelul entităților publice locale/structurii asociative organizatoare și se aprobă în ședință, cu participarea tuturor entităților publice partenere;

d) referatele de justificare se întocmesc atât pentru planurile elaborate la nivelul fiecărei entități partenere, cât și pentru planurile centralizate.

(2) Planificarea misiunilor de audit public intern se realizează, în mod echitabil, pentru toate entitățile publice partenere, în funcție de nevoile acestora și de resursele de audit disponibile.

(3) Pe parcursul derulării planului anual de audit intern, reprezentanții entităților publice partenere, în situații bine fundamentate, pot solicita realizarea de alte misiuni de audit intern, prin actualizarea planului.

(4) Șeful compartimentului de audit public intern, în funcție de resursele de audit disponibile, realizează misiunile de audit solicitate, fără a afecta misiunile de audit intern cuprinse în planul anual de audit intern aprobat de reprezentanții entităților publice partenere.

(5) Misiunile de audit intern solicitate de Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern se cuprind, cu prioritate, în planurile anuale de audit public intern.

Art. 26. — (1) Conducătorul entității publice partenere la nivelul căreia se derulează misiunea de audit public intern asigură, potrivit dispozițiilor art. 22:

a) accesul la datele, informațiile și documentele necesare auditorilor interni, pentru îndeplinirea obiectivelor misiunii de audit intern;

b) condițiile necesare desfășurării misiunii de audit public intern.

(2) Pe timpul derulării misiunii de audit intern, conducătorul entității publice locale sau persoanele desemnate de acesta acordă tot sprijinul necesar, în vederea realizării obiectivelor acesteia.

Art. 27. — (1) Constatările, concluziile și recomandările formulate de auditorii interni, pe timpul derulării misiunilor de audit intern, sunt aduse exclusiv la cunoștința reprezentanților entității publice locale la care se desfășoară misiunea de audit intern.

(2) Raportul de audit public intern finalizat, însoțit de rezultatele concilierii, dacă este cazul, este transmis exclusiv conducătorului entității publice partenere la nivelul căreia s-a derulat misiunea de audit public intern.

(3) Ireregularitățile constatate pe timpul derulării misiunilor de audit intern sunt aduse, în cadrul termenului legal, la cunoștința exclusivă a conducătorului entității publice locale la care se desfășoară misiunea de audit intern și a structurii de control abilitate.

(4) Compartimentul de audit public intern informează Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern asupra tuturor recomandărilor neînsușite de conducătorul entității publice unde se derulează misiunea de audit intern.

Art. 28. — (1) Entitatea publică locală la nivelul căreia a fost realizată misiunea de audit intern elaborează și transmite compartimentului de audit intern un plan de acțiune pentru implementarea recomandărilor, aprobat de conducătorul entității publice.

(2) Planul de acțiune pentru implementarea recomandărilor conține acțiuni și termene de implementare, pentru fiecare recomandare formulată, precum și persoanele responsabile de realizarea acestora.

(3) Periodic, entitatea publică locală care a elaborat Planul de acțiune pentru implementarea recomandărilor informează compartimentul de audit intern asupra stadiului de implementare a recomandărilor.

(4) Compartimentul de audit public intern monitorizează implementarea recomandărilor.

Art. 29. — (1) Raportarea activității de audit public intern respectă cerințele normelor generale privind exercitarea activității de audit intern și a normelor metodologice specifice privind exercitarea activității de audit public intern, precum și următoarele elemente specifice:

a) la nivelul fiecărei entități publice partenere se elaborează raportul anual al activității de audit public intern, care se aprobă de conducătorul entității publice respective;

b) rapoartele anuale ale activității de audit public intern sunt elaborate în baza normelor generale privind exercitarea auditului public intern și a instrucțiunilor elaborate de Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern;

c) rapoartele anuale privind activitatea de audit public intern, elaborate la nivelul fiecărei entități publice partenere, se centralizează la nivelul entității publice/structurii asociative organizatoare, se aprobă în ședință, cu participarea tuturor entităților publice partenere și se transmit la Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern.

(2) Elaborarea și aprobarea rapoartelor anuale privind activitatea de audit public intern se face până cel mai târziu la data de 15 ianuarie a anului curent pentru anul precedent, la nivelul fiecărei entități publice partenere.

(3) Elaborarea și aprobarea raportului anual centralizat, la nivelul entității publice locale/structurii asociative organizatoare, se face până la data de 30 ianuarie a anului curent pentru anul precedent.

(4) Responsabilitatea elaborării rapoartelor anuale privind activitatea de audit public intern, inclusiv a raportului centralizat, este în sarcina compartimentului de audit public intern, iar responsabilitatea transmiterii raportului centralizat la Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern este în sarcina conducătorului entității publice locale/structurii asociative organizatoare.

CAPITOLUL VII Confidențialitatea

Art. 30. — (1) Informațiile, datele și documentele care se referă la activitatea entităților publice partenere, a căror activitate este supusă auditării de către auditorii interni din cadrul compartimentului de audit intern organizat la nivelul entității publice/structurii asociative organizatoare, sunt confidențiale.

(2) Entitățile publice partenere își asumă respectarea reciprocă a confidențialității în derularea activităților de audit intern și raportarea rezultatelor acestora.

Art. 31. — Entitățile publice partenere au obligația ca, pe toată durata acestuia, ca și după încetarea lui, să nu solicite de la personalul compartimentului de audit intern date și informații care privesc pe oricare dintre celelalte entități publice implicate în acțiunea de cooperare și de care au luat cunoștință, în timpul exercitării competențelor.

CAPITOLUL VIII Finanțarea și decontarea cheltuielilor ocazionate de sistemul de cooperare

Art. 32. — (1) Entitățile publice locale susțin financiar funcționarea parteneriatului și achită contravaloarea cheltuielilor ocazionate de organizarea și funcționarea compartimentului de audit intern.

(2) Cheltuielile suportate de entitățile publice locale sunt aferente activităților de audit public intern, planificate și realizate de compartimentul de audit intern la fiecare dintre acestea.

Art. 33. — (1) Cheltuielile cu organizarea și funcționarea compartimentului de audit public intern sunt repartizate în mod corespunzător, pe fiecare entitate publică parteneră, în funcție de numărul de zile/auditor prestate și sunt specificate în acordul de cooperare.

(2) Entitățile publice locale beneficiare ale activității de audit intern achită contravaloarea acestor cheltuieli după finalizarea misiunilor de audit public intern, în baza facturii emise de entitatea publică/structura asociativă organizatoare.

Art. 34. — (1) Cheltuielile decontate între entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare și entitățile publice partenere se referă la:

a) salarii și alte drepturi de personal acordate auditorilor interni care au realizat misiunile de audit intern;

b) obligațiile către bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele oricărui fond special, rezultate în urma acordării drepturilor de personal;

c) cheltuielile privind deplasările auditorilor interni pentru realizarea misiunilor de audit intern.

(2) Celelalte cheltuieli materiale, ocazionate de funcționarea compartimentului de audit intern, sunt în sarcina entității publice locale/structurii asociative organizatoare sau se decontează pe baza unor cote stabilite de comun acord, prin acordul de cooperare.

Art. 35. — Entitățile publice partenere estimează costurile necesare realizării activității de audit intern și prevăd aceste angajamente în bugetele proprii.

Art. 36. — (1) Entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare asigură evidența misiunilor derulate, a cheltuielilor efectuate cu organizarea și funcționarea compartimentului de audit public intern, precum și a decontărilor cu entitățile publice membre ale cooperării.

(2) Sumele încasate de entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare de la entitățile publice locale partenere, aferente activității de audit intern realizate, reprezintă venituri.

Art. 37. — (1) Entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare are obligația să respecte procedurile privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor, precum și obligația de depunere a declarațiilor fiscale legate de acestea, potrivit legii.

(2) Entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare elaborează anual un raport cu privire la constituirea și utilizarea fondurilor privind organizarea și funcționarea compartimentului de audit intern, care, după aprobare de către responsabilii entităților publice partenere, se integrează în raportul anual privind activitatea de audit intern.

CAPITOLUL IX Dispoziții finale

Art. 38. — (1) Entitățile publice partenere au obligația de a respecta prevederile acordului de cooperare, cu excepția cazurilor de forță majoră.

(2) Prin *forță majoră* se înțelege orice situație imprevizibilă și insurmontabilă, de natură a pune una dintre entitățile publice partenere în imposibilitatea de a-și exercita drepturile și obligațiile asumate.

(3) Entitatea publică parteneră care invocă forța majoră este obligată să notifice celorlalte entități publice partenere, în termen de 3 zile, producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile, în vederea reducerii consecințelor acestuia.

Art. 39. — (1) Litigiile apărute între entitățile publice partenere, rezultate din interpretarea sau executarea activității de audit intern, se vor soluționa pe cale amiabilă.

(2) În cazul în care soluționarea litigiului pe cale amiabilă nu este posibilă, acesta va fi soluționat de instanțele române competente, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 40. — Organizarea compartimentului de audit public intern, planificarea, realizarea și raportarea activității de audit public intern respectă, în totalitate, cerințele prevăzute de Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare, de Normele generale privind exercitarea activității de audit public intern și de prezentele norme.

Art. 41. — Acordurile de cooperare încheiate între entitățile publice partenere respectă prevederile Ordinului ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice nr. 232/2.477/2010 privind aprobarea modelului-cadru al Acordului de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale.

— Model-cadru —

ACORD DE COOPERARE
pentru organizarea și exercitarea funcției de audit intern
încheiat astăzi,

Preambul

Obținerea eficienței și eficacității serviciilor publice reprezintă o condiție esențială a managementului fiecărei entități publice, iar cooperarea în asigurarea serviciilor de audit intern reprezintă o oportunitate în atingerea acestui deziderat, respectând în același timp independența și funcțiile specifice fiecăreia dintre entități.

Scopul acordului de cooperare este de a facilita asigurarea serviciilor de audit intern pentru fiecare entitate publică participantă la acord, urmărindu-se crearea unei relații profesionale de cooperare pentru minimizarea eforturilor umane, materiale și financiare și maximizarea aportului activității de audit la realizarea obiectivelor entității.

În baza acordului de cooperare entitățile participante se angajează la o colaborare pe termen lung care să asigure o mai mare sustenabilitate și coerență în realizarea activităților de audit intern.

Prezentul acord de cooperare funcționează pe baza unui set de reguli stabilite de comun acord, aprobate de reprezentanții legali ai entităților publice participante la acord și prevăzute în conținutul său.

Părțile acordului de cooperare

Primăria localității, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul, reprezentată prin domnul/doamna, având funcția de, împuternicit (ă) prin Hotărârea nr./...../emisă de Consiliul local al localității menționate, în calitate de participantă la acordul de cooperare și în același timp și primărie organizatoare;

Primăria localității, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul, reprezentată prin domnul/doamna, având funcția de, împuternicit (ă) prin Hotărârea nr./...../emisă de Consiliul local al localității menționate, în calitate de participantă la acordul de cooperare;

Primăria localității, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul, reprezentată prin domnul/doamna, având funcția de, împuternicit (ă) prin Hotărârea nr./...../emisă de Consiliul local al localității menționate, în calitate de participantă la acordul de cooperare;

Primăria localității, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul, reprezentată prin domnul/doamna, având funcția de, împuternicit (ă) prin Hotărârea nr./...../emisă de Consiliul local al localității menționate, în calitate de participantă la acordul de cooperare;

și

Primăria localității, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul, reprezentată prin domnul/doamna, având funcția de, împuternicit (ă) prin Hotărârea nr./...../emisă de Consiliul local al localității menționate, în calitate de participantă la acordul de cooperare,

convin să încheie următorul acord în baza căruia stabilesc să realizeze în cooperare asigurarea funcției de audit intern spre beneficiul tuturor entităților publice locale participante, denumit în continuare *acord de cooperare*, prin care prevăd următoarele:

CAPITOLUL I**Obiectul acordului de cooperare**

Art. 1. — Obiectul prezentului acord îl constituie cooperarea entităților publice locale semnate, prin reprezentanții legali, în vederea organizării și exercitării funcției de audit intern în cadrul acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 215/2001 privind administrația publică locală.

Art. 2. — Acordul de cooperare stabilește drepturile și obligațiile părților în organizarea și exercitarea funcției de audit intern, atribuțiile specifice compartimentului de audit intern care va derula misiunile, reglementează obligațiile financiare ale entităților participante și asigură confidențialitatea datelor și informațiilor în posesia cărora vor intra oricare dintre persoanele implicate în acest proces.

Art. 3. — Părțile semnate stabilesc principiile care stau la baza aplicării acordului și se angajează de a acționa consecvent pentru realizarea lor, sub forma:

- a) menținerii independenței juridice, decizionale și financiare a fiecărei entități publice participante;
- b) îmbinării în mod echitabil a nevoilor de audit cu resursele disponibile între entitățile publice participante;
- c) irevocabilității pe cale unilaterală a acordului de cooperare;
- d) respectării reciproce a confidențialității în derularea activităților de audit intern și a raportării rezultatelor acestora.

CAPITOLUL II**Drepturile și obligațiile părților în organizarea și exercitarea funcției de audit intern**

Art. 4. — Entitățile publice partenere au următoarele drepturi:

a) propunerea unor obiective de audit intern, specifice entității publice, de către echipa de audit desemnată să realizeze misiunea de audit intern;

b) solicită și beneficiază de servicii de audit intern pentru îmbunătățirea eficienței și eficacității sistemului de management și control intern care să asigure atingerea obiectivelor entității publice;

c) să fie informată în mod exclusiv și operativ asupra problemelor și iregularităților constatate cu ocazia misiunilor de audit intern efectuate;

d) să primească în mod exclusiv rapoartele de audit intern care sunt întocmite, ca urmare a misiunilor de audit realizate la propria entitate;

e) hotărăște independent asupra acțiunilor necesare implementării recomandărilor formulate în baza misiunilor de audit intern realizate.

Art. 5. — Entitățile publice partenere își asumă următoarele obligații:

a) respectarea metodologiei de audit, respectiv documentarea temeinică, participarea la ședințe, analiza și avizarea documentelor procedurale elaborate de auditorii interni, furnizarea în scris sau verbal a informațiilor solicitate ș.a.;

b) asigurarea accesului la date, informații și documente a auditorilor, în vederea atingerii obiectivelor misiunii de audit intern;

c) asigurarea logisticii necesare desfășurării misiunilor de audit intern, respectiv spații adecvate, acces la sistemele IT și de comunicații, furnituri de birou etc.;

d) elaborarea și transmiterea către compartimentul de audit intern a planurilor de acțiune necesare implementării recomandărilor acceptate;

e) informarea compartimentului de audit intern cu privire la modul de implementare a recomandărilor dispuse și la gradul de implementare al acestora;

f) furnizarea informațiilor solicitate de auditorii interni în vederea planificării misiunilor de audit intern;

g) estimarea costurilor necesare realizării misiunilor de audit solicitate în cursul exercițiului financiar și cuprinderea acestor angajamente în buget.

Art. 6. — Entitatea publică organizatoare își asumă obligațiile următoare:

a) constituirea unui compartiment de audit intern, având o dimensiune corespunzătoare, în vederea asigurării realizării misiunilor de audit planificate, în conformitate cu standardele internaționale de audit;

b) asigurarea spațiului necesar și adecvat pentru organizarea și desfășurarea activităților compartimentului de audit;

c) asigurarea procesului de recrutare și angajare a personalului adecvat pentru compartimentul de audit;

d) asigurarea condițiilor necesare de pregătire profesională a auditorilor interni la nivelul cerințelor stabilite prin normele metodologice proprii ale entității publice.

CAPITOLUL III

Atribuțiile compartimentului de audit intern

Art. 7. — Compartimentul de audit intern asigură realizarea funcției de audit intern la entitățile publice partenere pe baza unui plan de audit, aprobat de reprezentanții legali ai acestora.

Art. 8. — În exercitarea activităților sale, compartimentul de audit are următoarele atribuții specifice:

a) elaborarea normelor metodologice proprii privind exercitarea activității de audit intern în cadrul acordului de cooperare, aprobate de entitățile publice partenere la acord și avizate de UCAAPI;

b) elaborarea proiectelor planului anual și multianual de audit public intern;

c) efectuarea în condiții de calitate a misiunilor de audit intern privind evaluarea sistemelor de management și control intern ale entității publice;

d) asigurarea monitorizării realizării misiunilor de audit intern și a activităților de supervizare a acestora;

e) raportarea rezultatelor misiunilor de audit intern, respectiv a constatărilor, concluziilor și recomandărilor, numai către conducătorii entităților publice auditate;

f) raportarea operativă și exclusivă a problemelor și iregularităților constatate, către conducătorii entităților publice auditate;

g) elaborarea raportului anual al activității de audit public intern;

h) asigurarea confidențialității datelor și informațiilor rezultate în urma activităților de audit intern desfășurate.

Art. 9. — Planificarea și realizarea misiunilor de audit intern se realizează în mod echitabil pentru toate entitățile publice locale partenere, în funcție de misiunile solicitate și de resursele disponibile.

Art. 10. — Compartimentul de audit intern asigură efectuarea misiunilor de audit intern de conformitate, de performanță sau consiliere, solicitate de către primăriile participante la acord, și formulează recomandări și concluzii pentru îmbunătățirea activităților.

CAPITOLUL IV

Drepturile și obligațiile financiare ale părților

Art. 11. — În vederea realizării în comun a funcției de audit intern părțile sunt de acord să susțină financiar organizarea și funcționarea compartimentului de audit intern.

Art. 12. — Asigurarea evidențelor privind misiunile derulate, precum și a costurilor acestora sunt în responsabilitatea entității publice organizatoare; recuperarea acestora se realizează prin facturarea în cota parte ce revine fiecărei entități publice partenere.

Art. 13. — Cheltuielile decontate între entitatea publică locală/structura asociativă organizatoare și entitățile publice partenere se referă la:

a) salarii și alte drepturi de personal acordate auditorilor interni care au realizat misiunile de audit intern;

b) obligațiile către bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele oricărui fond special, rezultate în urma acordării drepturilor de personal;

c) cheltuielile privind deplasările auditorilor interni, pentru realizarea misiunilor de audit intern.

Art. 14. — Celelalte cheltuieli materiale, ocazionate de funcționarea compartimentului de audit intern, sunt în sarcina entității publice locale/structurii asociative organizatoare sau se decontează pe baza unor cote stabilite de comun acord, prin acordul de cooperare.

Art. 15. — Cheltuielile cu organizarea și funcționarea compartimentului de audit public intern sunt repartizate în mod corespunzător, pe fiecare entitate publică parteneră, în funcție de numărul de zile/auditor prestate și sunt specificate în acordul de cooperare.

Art. 16. — Entitățile publice organizatoare îi revin obligațiile de achitare a drepturilor bănești convenite personalului compartimentului de audit intern, contribuțiile la bugetul general consolidat care decurg din încheierea unui contract de muncă (asigurări sociale, șomaj, asigurări sociale de sănătate, impozit salarii etc.) și de depunere a declarațiilor fiscale legate de acestea.

CAPITOLUL V

Clauza de confidențialitate

Art. 17. — Informațiile, datele și documentele utilizate de auditorii interni în cadrul desfășurării misiunilor de audit intern sunt confidențiale.

Art. 18. — Raportul de audit și documentele componente ale dosarului de lucru sunt comunicate sau puse atât la dispoziția exclusivă a entității publice unde a fost realizată misiunea de audit, cât și la dispoziția organelor stabilite expres de lege cu drept de control și evaluare a activităților desfășurate.

Art. 19. — Prin clauza de confidențialitate părțile convin ca, pe toată durata acordului de cooperare și după încetarea acestuia, să nu solicite de la personalul compartimentului de audit intern date sau informații care privesc oricare dintre celelalte entități implicate în acțiunea de cooperare și de care aceștia au luat cunoștință în timpul exercitării misiunilor de audit intern.

Art. 20. — Auditorii interni asigură confidențialitatea datelor, informațiilor și documentelor între entitățile publice participante la acordul de cooperare.

Art. 21. — Divulgarea unor date, informații sau documente de natură a aduce prejudicii entităților publice partenere se sancționează potrivit legilor în vigoare.

CAPITOLUL VI

Forța majoră și litigii

Art. 22. — Niciuna dintre entitățile publice partenere nu răspunde de neexecutarea sau executarea necorespunzătoare

a obligațiilor asumate, dacă acestea se datorează unei cauze de forță majoră.

Art. 23. — Forța majoră reprezintă orice situație imprevizibilă și insurmontabilă care împiedică entitățile publice partenere să își îndeplinească obligațiile.

Art. 24. — Entitatea publică parteneră care invocă forța majoră este obligată să notifice celorlalte entități membre ale cooperării, în termen de 3 zile, producerea evenimentului și să ia toate măsurile posibile în vederea reducerii consecințelor acestuia.

Art. 25. — Orice diferend sau neînțelegere decurgând din interpretarea sau din executarea prezentului acord de cooperare vor fi soluționate de entitățile publice partenere pe cale amiabilă.

Art. 26. — În cazul în care soluționarea diferendului pe cale amiabilă nu este posibilă, litigiul dintre entitățile publice partenere va fi soluționat de către instanțele competente, conform legislației române.

CAPITOLUL VII

Durata și încetarea acordului de cooperare

Art. 27. — Acordul de cooperare se încheie pe o perioadă nedeterminată și intră în vigoare de la data semnării lui de către reprezentanții entităților publice partenere.

Art. 28. — Modificarea sau încetarea prezentului acord de cooperare în cursul derulării lui se poate face pentru motive obiective, întemeiate, neimputabile părților, prin acordul de voință al tuturor părților.

Art. 29. — Prezentul acord de cooperare poate fi modificat prin acte adiționale aprobate de reprezentanții legali ai entităților publice partenere.

Art. 30. — Ieșirea din cooperare se poate realiza la sfârșitul exercițiului financiar, în caz contrar entitatea publică își asumă responsabilitatea suportării cheltuielilor ce îi revin din acordul de cooperare pentru întregul exercițiu financiar.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 31. — Părțile convin să se întrunească o dată pe an sau ori de câte ori este nevoie, pentru analiza rezultatelor aplicării acordului de cooperare, formularea de direcții de eficientizare a cooperării, precum și actualizarea și modificarea acordului de cooperare.

Art. 32. — Prezentul acord de cooperare nu poate fi completat sau modificat decât cu acordul scris și expres al tuturor entităților publice partenere.

Art. 33. — Acordul de cooperare a fost elaborat în conformitate cu prevederile:

— Legii nr. 215/2001 privind administrația publică locală (art. 11 și 46);

— Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern, republicată, cu modificările ulterioare;

— Legii-cadru privind descentralizarea nr. 195/2006 (art. 13);

— Legii nr. 273/2006 privind Legea finanțelor publice locale (art. 35);

— Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.702/2005;

— Ordinului ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice nr. 232/2.477/2010 privind aprobarea modelului-cadru al Acordului de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale.

*
* * *

Prezentul acord de cooperare a fost încheiat în
exemplare, toate cu valoare de original, câte un exemplar pentru
fiecare entitate publică locală semnatară, astăzi, în data
de

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea ocupării în anul 2012 a posturilor vacante din cadrul aparatului propriu al Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă ocuparea a 12 posturi vacante din cadrul aparatului propriu al Institutului Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, reprezentând personal de specialitate medico-sanitar, auxiliar sanitar și personal de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare.

Art. 2. — Ocuparea posturilor prevăzute la art. 1 se face în condițiile legii și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Georgeta Bratu,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.197.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 24 ianuarie 2012

în Cauza Mihai Toma împotriva României

Strasbourg

(Cererea nr. 1.051/06)

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Mihai Toma împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Josep Casadevall, președinte, Alvina Gyulumyan, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Mihai Poalelungi, Kristina Pardalos, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 4 ianuarie 2012,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 1.051/06 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant român, domnul Mihai Toma (*reclamantul*) a sesizat Curtea, la 12 decembrie 2005, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Având în vedere că domnul Corneliu Bîrsan, judecătorul ales să reprezinte România, s-a abținut de la judecarea cauzei (art. 28 din Regulamentul Curții), președintele camerei l-a desemnat pe domnul Mihai Poalelungi ca judecător *ad-hoc* (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din Regulamentul Curții).

4. Reclamantul a susținut, în special, că i-au fost încălcate drepturile garantate la art. 6 și 7 din Convenție, în măsura în care permisul său de conducere i-a fost anulat la aproape 10 ani după evenimentele care ar fi putut determina acea măsură și în temeiul unei legi care nu exista la data evenimentelor.

5. La 12 mai 2010, președintele Secției a treia a hotărât să comunice Guvernului cererea. S-a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună (art. 29 § 1).

ÎN FAPT**I. Circumstanțele cauzei**

6. Reclamantul s-a născut în 1948 și locuiește în Târgu Jiu.

7. La 2 decembrie 1995, reclamantul a fost oprit de poliție pentru conducere sub influența alcoolului. Poliția l-a informat la fața locului că i s-a suspendat dreptul de a conduce pe drumurile publice pentru 90 de zile. Permisul de conducere nu a fost ridicat fizic din posesia reclamantului.

8. La 13 februarie 1996, reclamantul a fost oprit de poliție în timp ce conducea un autovehicul și a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul după ce permisul a fost suspendat în temeiul art. 36 alin. (2) din Decretul nr. 328/1966 privind circulația pe drumurile publice (*Decretul nr. 328/1966*).

9. Prin Sentința din 5 iunie 1997 Judecătoria Târgu Jiu l-a declarat pe reclamant vinovat de această infracțiune, l-a condamnat la o amendă penală de 80.000 lei (ROL) și l-a obligat să plătească 40.000 ROL cu titlul de cheltuieli de judecată. Aceasta l-a informat de asemenea pe reclamant că, dacă nu se conformează obligației de plată, amenda se poate înlocui cu pedeapsa închisorii (art. 63 din Codul penal). Hotărârea a devenit definitivă întrucât părțile nu au contestat-o la instanța superioară.

10. La 15 decembrie 2004, reclamantul a solicitat Serviciului Rutier Gorj să îi înlocuiască vechiul permis de conducere cu modelul nou, conform noilor reglementări în materie. La această dată, poliția i-a retras permisul de conducere și l-a informat că va fi anulat, deoarece reclamantul fusese oprit pentru conducere sub influența alcoolului în 1995.

11. În aceeași zi, poliția l-a informat pe reclamant că în temeiul art. 101 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice permisul de conducere îi fusese anulat începând cu data de 9 decembrie 2004. Contestația sa la decizia de anulare i-a fost respinsă de Inspectoratul Județean de Poliție Gorj la 25 ianuarie 2005.

12. La 10 martie 2005, reclamantul a introdus o plângere la Tribunalul Gorj, cerând revocarea ordinului de anulare.

13. Prin Hotărârea din 15 aprilie 2005, tribunalul (Secția de contencios administrativ) a admis acțiunea pentru următoarele motive:

„Într-adevăr, în hotărârea din 5 iunie 1997 a Judecătoria Târgu Jiu... [reclamantului] i s-a aplicat o amendă de 80.000 ROL... iar în temeiul Ordonanței de urgență nr. 195/2002, permisul de conducere a fost anulat dacă conducătorul auto era găsit vinovat de o infracțiune în trafic...

În temeiul art. 126 alin. (1) lit. (c), din Codul de procedură penală, aplicarea amenzii penale se prescrie după 3 ani; prin urmare, anularea permisului de conducere, fiind o pedeapsă accesorie, se prescrie în același timp cu pedeapsa principală.

Termenele sunt calculate de la data la care s-au petrecut evenimentele, așadar... pedeapsa este în prezent prescrisă.”

14. Inspectoratul Județean de Poliție Gorj a introdus recurs și, prin hotărârea definitivă din 12 iulie 2005, Curtea de Apel Craiova (Secția de contencios administrativ) a casat hotărârea și a respins acțiunea inițială a reclamantului, motivând după cum urmează:

„Măsura anulării permisului de conducere nu are caracterul unei pedepse accesorii — astfel cum în mod greșit a reținut instanța de fond, ci reprezintă o sancțiune administrativă cu o reglementare distinctă, a cărei aplicare intră numai în competența organului de poliție.

Dispozițiile Decretului nr. 328/1966 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu prevăd vreun termen de aplicare a acestei sancțiuni; iar pe de altă parte este o măsură care trebuie să fie dispusă obligatoriu în cazul inculpatului, care printr-o hotărâre judecătorească definitivă a fost condamnat la o pedeapsă penală pentru săvârșirea unei infracțiuni privind circulația pe drumurile publice.”

II. Dreptul intern relevant

15. Art. 36 alin. (2) din Decretul nr. 328/1966 incriminează circulația pe drumurile publice având permisul de conducere suspendat. Același act prevede că un permis de conducere poate fi anulat dacă posesorul acestuia a fost condamnat pentru o infracțiune penală conform reglementărilor cu privire la circulația pe drumurile publice [art. 42 alin. (2)]. Anularea este decisă de șeful inspectoratului județean de poliție odată ce hotărârea penală este definitivă [art. 42 alin. (3) și art. 43].

16. Decretul nr. 328/1966 a fost abrogat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care a intrat în vigoare la 1 februarie 2003 și care, la art. 101 alin. (1) lit. b), a introdus anularea automată a permisului de conducere. Acest act a fost modificat în mai multe rânduri, dar dispoziția relevantă era în aceeași formă la data la care s-a emis hotărârea definitivă în această cauză.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 7 din Convenție

17. Reclamantul s-a plâns cu privire la anularea permisului său de conducere. Acesta a făcut referire la art. 6 din Convenție. Curtea consideră că această cerere ar putea ridica o problemă în temeiul art. 7 din Convenție. Aceasta reiterează că are competența de a face încadrarea în drept a faptelor și astfel putea să decidă examinarea plângerii care i-a fost prezentată în temeiul mai multor dispoziții din Convenție [a se vedea *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2) (MC), nr. 10.249/03, pct. 54, CEDO 2009—...].

Art. 7 din Convenție stabilește că:

„1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii.

2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infracțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate.”

A. Cu privire la admisibilitate

18. Guvernul a susținut că măsura impusă reclamantului nu a constituit o „pedeapsă” în sensul art. 7 și că, prin urmare, plângerea era incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile din Convenție.

19. Reclamantul a contestat poziția Guvernului.

20. Curtea reiterează că respectivul concept de „pedeapsă” din art. 7 din Convenție este, ca și noțiunea de „drepturi și obligații civile” și „acuzatie în materie penală” din art. 6 § 1, un concept autonom din convenție. Punctul de plecare în orice

evaluare a existenței unei pedepse este dacă măsura în cauză este impusă în urma condamnării pentru o „infracțiune”. Alți factori care ar putea fi luați în calcul ca relevanți în această privință sunt natura și scopul măsurii în cauză; încadrarea sa în temeiul legislației naționale; procedurile implicate în elaborarea și implementarea măsurii; severitatea ei (a se vedea *Welch împotriva Regatului Unit*, 9 februarie 1995, pct. 27—28, seria A, nr. 307-A).

21. Curtea a stabilit în Cauza *Maszni împotriva României* (nr. 59.892/00, pct. 66, 21 septembrie 2006) că, deși anularea unui permis de conducere este calificată de legislația națională ca o măsură administrativă, aceasta constituie mai degrabă o problemă de materie penală în scopul art. 6 din Convenție, în măsura în care severitatea sa îi dă un caracter punitiv și disuasiv care aparține sancțiunilor penale [a se vedea, de asemenea, *Welch*, menționată anterior, pct. 28, și *Nilsson împotriva Suediei* (dec.), nr. 73.661/01, 13 decembrie 2005].

Măsura în discuție în prezenta cauză ar trebui, astfel, să fie privită ca o pedeapsă penală, în temeiul art. 7.

22. Prin urmare, excepția ridicată de Guvern este inadmisibilă (a se vedea, de asemenea, *Welch împotriva Regatului Unit*, 9 februarie 1995, pct. 28, seria A, nr. 307-A).

23. Curtea ia act, de asemenea, că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție. În continuare, subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

24. Reclamantul a susținut că respectiva curte de apel îi încălcase drepturile stabilite prin Convenție, neluând în considerare termenul de prescripție privind implementarea măsurii adoptate împotriva lui.

25. Guvernul a contestat acest argument. Acesta a susținut că reclamantul ar fi trebuit să poată anticipa că riscă anularea permisului de conducere, întrucât măsura era în mod clar prescrisă, atât în vechea legislație, cât și în cea nouă și nu exista nicio limită de timp în care autoritățile să aplice această măsură. Prin urmare, acesta nu a fost de acord cu capătul de cerere al reclamantului referitor la faptul că i se aplicase o pedeapsă mai mare prin aplicarea noii legi.

2. Motivarea Curții

26. Curtea face referire la principiile bine stabilite, dezvoltate în jurisprudența sa în contextul art. 7 din Convenție [a se vedea, mai ales, *Kokkinakis împotriva Greciei*, 25 mai 1993, pct. 52, seria A nr. 260-A; *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, nr. 77.193/01 și 77.196/01, pct. 33—38, 24 mai 2007; *Kafkaris împotriva Ciprului* (MC), nr. 21.906/04, pct. 139—141, CEDO 2008—...; *Sud Fondi S.r.l. și alții împotriva Italiei*, nr. 75.909/01, pct. 105—110, 20 ianuarie 2009; și *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2) (MC), nr. 10.249/03, pct. 92—109, 17 septembrie 2009]. Aceasta reiterează că art. 7 din Convenție cere ca o infracțiune să fie clar definită în lege, ca legea să fie predictibilă și previzibilă, să interzică aplicarea retroactivă a legislației penale mai punitive în detrimentul acuzatului și să garanteze aplicarea retroactivă a legislației mai favorabile [*Scoppola* (nr. 2), menționată anterior, pct. 93 și 109].

27. În prezenta cauză, Curtea ia act de faptul că în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, anularea permisului de conducere nu a mai fost lăsată la aprecierea poliției, ci devenea automată pentru cazuri similare celui al

reclamantului (*a contrario*, *Coëme și alții*, menționată anterior, pct. 149; *mutatis mutandis*, *Jamil împotriva Franței*, 8 iunie 1995, pct. 32, seria A nr. 317-B; și *M. împotriva Germaniei*, nr. 19.359/04, pct. 127—128, 17 decembrie 2009).

28. Rezultă că, aplicând noua lege, autoritățile l-au privat pe reclamant de posibilitatea ca această măsură să nu fie luată împotriva lui, o posibilitate care fusese deschisă la data când a comis faptele în cauză.

29. Dat fiind timpul trecut între data faptelor și impunerea acestei pedepse, precum și lipsa oricărei acțiuni din partea poliției în acest timp, este rezonabil să se presupună că reclamantul a fost liniștit gândindu-se că poliția a decis să nu îi anuleze permisul de conducere.

30. În plus, Curtea ia act de faptul că nu exista nicio mențiune în noua lege cu privire la posibilitatea aplicării retroactive. În consecință, reclamantul nu ar fi putut să prevadă că noua lege i s-ar putea aplica lui.

31. Rezultă că, impunând automat această pedeapsă, la 10 ani după ce s-au petrecut faptele, printr-o nouă lege care nu avea elementul de previzibilitate, autoritățile (poliția și instanțele) au înrăutățit situația reclamantului și astfel au încălcat principiul aplicării neretroactive a legislației penale în detrimentul acuzatului.

Prin urmare, a fost încălcat art. 7 din Convenție.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

32. Reclamantul s-a plâns că respectiva curte de apel a dat o interpretare eronată legilor aplicabile, încălcând dreptul său la un proces echitabil prevăzut la art. 6 § 1 din Convenție.

33. Ambele părți au prezentat observații cu privire la acest capăt de cerere.

34. Având în vedere constatarea referitoare la art. 7 din Convenție (a se vedea *supra* pct. 31), Curtea consideră că acest capăt de cerere este admisibil, dar că nu este necesar să se analizeze dacă, în prezenta cauză, a fost încălcat art. 6 din Convenție (a se vedea, printre altele, *Bota împotriva României*, nr. 16.382/03, pct. 59, 4 noiembrie 2008).

III. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție

35. Reclamantul s-a plâns, în cele din urmă, că Hotărârea definitivă din 12 iulie 2005 i-a încălcat dreptul la proprietate garantat la art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

36. Cu toate acestea, în lumina materialului pe care îl deține, și în măsura în care problemele care constituie obiectul plângerilor țin de competența sa, Curtea constată că acestea nu prezintă nicio aparență de încălcare a drepturilor stabilite la art. 1 din protocol.

Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie respins în conformitate cu art. 35 § 3 lit. a) și art. 35 § 4 din Convenție.

IV. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

37. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă”.

A. Prejudiciu

38. Reclamantul a considerat că a suferit atât un prejudiciu material, cât și unul moral, și a cerut Curții să decidă suma.

39. Guvernul a solicitat Curții să nu acorde daune reclamantului, întrucât acesta nu și-a cuantificat și justificat cererile în conformitate cu art. 60 din Regulamentul Curții.

40. Curtea notează că reclamantul nu a făcut o cerere cuantificată pentru daune materiale și nu a justificat o astfel de cerere. Prin urmare, aceasta respinge cererea privind daunele materiale. Totuși, aceasta acordă reclamantului 3.000 EUR pentru prejudiciul moral.

B. Cheltuieli de judecată

41. Reclamantul nu a solicitat nicio sumă cu acest titlu.

C. Dobânzi moratorii

42. Curtea consideră necesar ca dobânzile moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. *declară* capetele de cerere întemeiate pe art. 6 § 1 și art. 7 din Convenție admisibile și celelalte capete de cerere inadmisibile;

2. *hotărăște* că a fost încălcat art. 7 din Convenție;

3. *hotărăște* că nu este necesar să se examineze capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție;

4. *hotărăște*:

a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data la care hotărârea devine definitivă în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 3.000 EUR (trei mii de euro), convertită în moneda națională a statului pârât la rata aplicabilă la data plății, plus orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciul moral;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

5. *respinge* cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris, la 24 ianuarie 2012, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

